

sen til Folketinget om de gymnasiale uddannelser fra januar i år fik en mere konkret form på det gymnasiale område. Her spillede regeringen ud med forslaget om, at de 3-årige gymnasiale uddannelser skulle have et grundforløb på ½ år og et efterfølgende studieretningsforløb på 2½ år, og at studieretningerne blev knyttet sammen af 2-3 studieretningsfag, der skulle indgå i et tæt samarbejde både indbyrdes og med de obligatoriske fag.

Efter forårets ofte langstrakte, men også meget grundige, drøftelser med alle Folketingets partier blev der som nævnt den 28. maj opnået enighed om en forligstekst mellem alle Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten. Jeg vil gerne kvittere for samarbejdsviljen fra alle partier og for den imødekommerhed, der naturligvis også var nødvendig, når alle enderne til sidst skulle nå sammen i så bred en aftale.

Der er meget, jeg kunne tage fat på her i lyset af den, synes jeg, meget gode debat, vi har haft i dag, som jeg også gerne vil kvittere for. Men jeg vil gerne benytte lejligheden til i lighed med, hvad flere ordførere rent faktisk også har gjort, at understrege målene med reformen af de gymnasiale uddannelser.

Kl. 11.45

For regeringen har målene sådan set været klare og tydelige hele vejen igennem, og målene er, som flere ordførere som sagt har været inde på, at vi med reformen styrker fagligheden i gymnasiet; vi styrker elevernes studiekompetence; vi sikrer et bedre samarbejde mellem fagene; vi opdaterer dannelsesbegrebet, så den naturvidenskabelige dannelse får mere plads; vi sikrer de fire gymnasiale uddannelser hver sin klare profil; og vi sørger for fleksibilitet mellem uddannelserne. Det er i hovedtræk målene med gymnasireformen, og det er det, som lovforslagene omfatter.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at det fra regeringens side ikke har været et mål, at færre unge vælger gymnasiet. Nej, for regeringen har målene været, som jeg nævnte, først og fremmest en styrkelse af fagligheden i gymnasiet og også en styrkelse af elevernes reelle studiekompetence. Dette skal være sagt som kommentar til den drøftelse, der har været mellem en række af ordførerne.

Jeg vil gerne slutte af med at takke for debatten, og så ser jeg frem til at fortsætte det gode samarbejde i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 32: Forslag til lov om ændring af lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre. (Mulighed for udvidelse af voksenuddannelsescentrenes uddannelsesudbud).
Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 9/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helga Moos (V):

Lovforslaget lægger op til, at amterne kan få en større grad af fleksibilitet i planlægningen af den amtskommunale uddannelsesstruktur.

Voksenuddannelsescentrene, VUC'erne, får mulighed for at tilbyde studentereksamen på et studenterkursus. Det har hidtil kun være muligt i de tyndtbefolkede områder. Endvidere åbnes der for, at amtet kan søge ministeren om, at et VUC kan udbyde andre af de uddannelser, som amtet har ansvar for, f.eks. den 2-årige hf.

Med lovforslaget får amterne mulighed for at udnytte ressourcer og kapacitet på en fornuftig måde. Det er amterne, der kender de lokale behov. Derfor er det rimeligt at lade amterne styre deres egen uddannelsesstruktur i højere grad, så den kan tilpasses de lokale forhold.

Det skal bemærkes, at VUC stadig skal fungere som et voksenpædagogisk miljø – det skal der ikke rykkes ved – ligesom det faglige miljø skal sikres. At sikre det faglige miljø betyder, at såfremt et VUC udvider sin aktivitet med et studenterkursus eller hf, skal der stilles krav om, at forstanderen på et VUC skal have de samme